

Arrest

nr. 312 310 van 2 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 22 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op (...) geboren in Akmeta, bent u een Tsjetsjeense Qist en draagt u de Georgische nationaliteit. Uw broer had een buitenechtelijke relatie met de echtgenote van G. A. (...), een Wahabiet. Nadat die affaire uitkwam wilden G. (...) en zijn verwanten, naar de traditie binnen de Qistegemeenschap, bloedwraak plegen op zowel u als op uw broer, waarna jullie beiden vluchten vanuit Akmeta naar Telavi en vervolgens ook naar Tbilisi. U voelde echter telkens opnieuw het gevaar, onder meer omdat u op straat gevisieerd werd door de familieleden van G. (...) in een voertuig. Om die reden verhuisde u telkens om de 3-4 maanden van woonplaats. Uiteindelijk trok G. (...) in 2002 naar het appartement van uw broer en nam die vervolgens onder vuur. U zat op dat moment een gevangenisstraf uit van 6 jaar uit voor drugsfeiten. Ook nadat u uit de gevangenis was vrijgekomen merkte u dat u gevisieerd werd door G.'s (...) verwanten, hoewel zij u nooit persoonlijk hadden bedreigd. U achtte het echter noodzakelijk om aan die

problemen te ontkomen door het land te ontvluchten. Zodoende verkocht u uw auto en telde uw spaargeld bijeen om Georgië op 9/12/2017 definitief te verlaten. U trok vervolgens naar Duitsland waar u asiel aanvraagde maar uw verzoek werd na 7-8 maanden geweigerd. Vervolgens trok u in 2021 naar Frankrijk waar uw asielprocedure eveneens werd beëindigd. In 2021 trok u naar Nederland maar kreeg daar opnieuw een weigering toegekend. Op 05/08/2022 kwam u naar België en diende er op 9/08/2022 een verzoek in tot internationale bescherming bij de Belgische asielautoriteiten.

Ter staving van uw vluchtrelaas legde u geen documenten neer op het CGVS. Bij Dienst Vreemdelingenzaken legde u uw Duitse gezondheidskaart voor

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u bloedwraak vreest in Georgië door G. A. (...) en zijn verwanten. U slaagde er echter niet in om die vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst dient bemerkt te worden dat u na uw vertrek uit Georgië in 2017 een eerste verzoek tot internationale bescherming indiende Duitsland die gebaseerd waren op dezelfde vervolgingsfeiten die u in uw huidig verzoek aanhaalt (GV P. 6). Dat verzoek werd geweigerd door de Duitse asielautoriteiten en u werd eveneens in Frankrijk en Nederland geweigerd (GV P. 6-7) wat reeds indicatief was van het weinig gegrond karakter van uw huidig verzoek tot internationale bescherming.

Voorts konden uw verklaringen met betrekking tot uw vervolging door de verwanten van G. (...) weinig overtuigen. Zo is het frappant dat u meent achtervolgd te zijn geweest door mensen waarvan u amper een beschrijving kon geven – los van uw vage bewering dat het mensen waren met een baard en auto (GV P. 8) – en waarvan u vervolgens zelf aangaf dat ze niet kon herkennen (GV P.9). Het louter gegeven dat u beweert gedurende 20 jaar vervolgd te zijn geweest door dezelfde familie om vervolgens niet eens te beschrijven over welke plaatste een groot voorbehoud op de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Voorts bleken uw verklaringen met betrekking tot de bedreigingen naar uw persoon eveneens vaag te zijn. Zo stelde u louter dat de verwanten van G. (...) u viseerden met een voertuig, dat zij met minimum 3 personen waren (GV P. 10) en dat zij intussen rond de 30-35 jaar oud zouden zijn (GV P. 8). Voorts bleek dat u nooit persoonlijk was bedreigd geweest maar bleef u er alsnog van overtuigd dat u door hen gedood zou worden omwille van de affaire van uw broer (GV P. 9).

Wat uw broer betreft is het overigens weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van zijn huidige verblijfplaats (GV P. 4) aangezien hij net degene is waarrond uw problemen met G. (...) zijn familie draaiden. Voorts rijst daarbij de vraag waarom men u zo gericht zou viseren terwijl uw broer tijdens die periode zelf nog in Tbilisi verbleef (GV P. 9).

Daarenboven bleek u na uw vrijlating uit de gevangenis in 2008 nog tot 2017 in Georgië te zijn gebleven hetgeen weinig aannemelijk overkomt indien de familie van G. (...) u daadwerkelijk wil vermoorden.

Zelfs indien er enig geloof dient gehecht te worden aan het feit dat u door de verwanten van G. (...) zou zijn vervolgd dient er gewezen te worden op uw ontoereikende inspanningen om bescherming te zoeken.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat

redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Zo bent u nooit naar de politie gestapt omdat de overheid machteloos was en geen bescherming kon bieden in geval van dergelijke problemen binnen de Qist-gemeenschap (GV P. 10). Die verklaring is echter een loutere blote bewering die u niet kan staven en de algemene informatie waarover het CGVS beschikt tegenspreekt waardoor die bijgevolg niet kon worden aangenomen

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het document die u neerlegde ter staving van uw asielrelaas verandert niets aan bovenstaande vaststellingen.

Uw gezondheidskaart uit Duitsland heeft geen enkele relevantie voor uw asielrelaas

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van “*artikel 48 t.e.m. 48/6*” van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van “*de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht*”.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het

ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Bij terugkeer naar Georgië vreest verzoekende partij bloedwraak door G. A. en zijn verwanten omwille van de buitenechtelijke relatie die haar broer had met de echtgenote van G. A. (notities CGVS, p. 7).

2.2.6. Vooreerst meent de Raad dat in de bestreden beslissing op goede gronden wordt opgemerkt dat het feit dat de verzoeken die zij na haar vertrek uit Georgië in 2017 indiende in Duitsland, Frankrijk en Nederland door de autoriteiten van deze landen werden geweigerd reeds indicatief is van het weinig gegrond karakter van haar huidig verzoek tot internationale bescherming. In tegenstelling tot wat verzoekende partij oppert in haar verzoekschrift, kan uit deze vaststelling door verwerende partij geen partijdigheid of vooringenomenheid worden afgeleid. Dient bovendien te worden onderstreept dat uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij zich niet beperkt tot deze vaststelling om tot de ongegrondheid van haar verzoek te besluiten, doch tevens uitgebreid motiveert en vaststelt dat ook uit de verklaringen die zij aflegt voor de Belgische asielinstanties en de door haar bijgebrachte stukken geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid, gelet op het ongeloofwaardige karakter van haar asielrelaas en bovendien de vaststelling dat zij hoe dan ook niet aantoonde dat zij voor de door haar aangehaalde problemen geen beroep kan doen op de hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij er evenmin in slaagt desbetreffende bevindingen in een ander daglicht te stellen.

2.2.7. De Raad wijst er vervolgens op dat in de bestreden beslissing verschillende vaststellingen worden gedaan die de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden asielrelaas ondergraven, met name wordt erop gewezen dat:

- (i) verzoekende partij amper een beschrijving kan geven van haar belagers, terwijl zij beweert gedurende 20 jaar vervolgd te zijn geweest door dezelfde familie;
- (ii) zij ook vage verklaringen aflegt over de bedreigingen aan haar adres;
- (iii) voorts uit haar verklaringen blijkt dat zij nooit persoonlijk bedreigd is geweest;
- (iv) zij niet op de hoogte blijkt te zijn van de huidige verblijfplaats van haar broer, terwijl hij net degene is waarrond haar problemen met G. zijn familie draaiden;
- (v) verder de vraag rijst waarom men haar zo gericht zou viseren terwijl haar broer tijdens die periode zelf nog in Tbilisi verbleef; en,
- (vi) zij na haar vrijlating uit de gevangenis in 2008 nog tot 2017 in Georgië is gebleven, hetgeen evenmin plausibel is indien de familie van G. haar daadwerkelijk wil vermoorden.

Door verzoekende partij worden geen overtuigende argumenten bijgebracht die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en omstandig worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

Vooreerst is de Raad van oordeel dat haar uitleg dat de gebeurtenissen reeds lang geleden plaatsvonden bezwaarlijk aanvaard kan worden als een afdoende verschoning voor het feit dat zij amper een beschrijving kan geven van haar belagers en ook over de bedreigingen ten aanzien van haar persoon erg vaag blijft. Indien verzoekende partij daadwerkelijk in Georgië gedurende 20 jaar vervolgd werd door dezelfde familie, kan in alle redelijkheid worden verwacht dat zij hieromtrent, *i.e.* de kern van haar asielrelaas, meer details zou kunnen verstrekken. Het gegeven dat zij bedreigd werd door een zeer grote groep personen en geen persoonlijke contacten had met deze personen, doet hieraan geen enkele afbreuk. Het kan niet ernstig genoemd worden dat zij enerzijds voorhoudt gedurende jaren bedreigd te zijn geweest door éénzelfde familie, doch anderzijds zelfs niet in staat is een nadere beschrijving te geven van de personen die haar belaagden. De Raad wijst er hierbij op dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Van doorslaggevende gebeurtenissen kan bovendien worden aangenomen dat deze in het geheugen van verzoekende partij gegrift zijn, zodat hiervan zelfs na het verstrijken van een bepaalde periode een volledig, geloofwaardig en eenduidig verslag kan worden uitgebracht.

Daarnaast kan verzoekende partij evenmin volstaan met de verwijzing naar de moeilijke relatie die zij heeft met haar broer, ten gevolge van de problemen, om te verklaren waarom zij niet op de hoogte is van de huidige verblijfplaats van haar broer. Aangezien haar broer net degene is waarrond haar problemen met de familie van G. draaiden, mag worden verwacht dat zij zich bij hem zou informeren over zijn situatie. Evenwel blijkt uit niets dat zij ernstige pogingen heeft ondernomen om zich hierover te informeren, dit terwijl dergelijke informatie nochtans cruciaal is teneinde een gedegen inschatting te kunnen maken van haar eigen huidige situatie. Het loutere argument dat zij ruzie met hem heeft omwille van de problemen (zie notities CGVS, p. 9) betreft, gelet op het belang van dergelijke informatie, dan ook geenszins een afdoende verklaring voor haar nalaten om zich hiernaar te informeren bij haar broer.

Voor het overige blijft verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, steken in loutere vergoelijkningen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.8. Daarenboven wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing hoe dan ook wordt vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoonde dat zij voor de door haar aangehaalde problemen geen beroep kon doen – of bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten. Meer bepaald wordt diengaande dienstig op het volgende gewezen door verwerende partij: *“Zelfs indien er enig geloof dient gehecht te worden aan het feit dat u door de verwanten van G. (...) zou zijn vervolgd dient er gewezen te worden op uw ontoereikende inspanningen om bescherming te zoeken.*

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Zo bent u nooit naar de politie gestapt omdat de overheid machteloos was en geen bescherming kon bieden in geval van dergelijke problemen binnen de Qist-gemeenschap (GV P. 10). Die verklaring is echter een loutere blote bewering die u niet kan staven en de algemene informatie waarover het CGVS beschikt tegensprekt waardoor die bijgevolg niet kon worden aangenomen.”

Verzoekende partij laat voormelde motivering geheel ongemoeid in haar verzoekschrift, waardoor deze onverminderd overeind blijft.

De Raad onderstreept dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming.

2.2.9. Wat betreft nog de door verzoekende partij aangevoerde vrees om bij terugkeer naar Georgië terecht te komen in een situatie van extreme armoede, nu zij er geen huisvesting of inkomen meer heeft noch een sociaal netwerk waarop zij kan terugvallen, bemerkt de Raad evenwel dat dergelijke problemen van louter sociaal-economische aard zijn en niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag. Evenmin zijn deze problemen het gevolg van enig intentioneel handelen tot vervolging, waardoor er ook geen sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.10. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 1 augustus 2023 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.13. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT